

Ledelsesresumé – En digital løsning til ansøgning om offentlige arrangementer

PA Consulting har for Indenrigs- og Boligministeriet gennemført en analyse af muligheder for en digital løsning til ansøgning om offentlige arrangementer for frivillige foreninger og andre arrangører. Analysen er gennemført med inddragelse af foreninger, kommuner, politi samt øvrige relevante myndigheder. I dette notat opsummeres overordnede konklusioner og anbefalinger.

Baggrund og formål

Området for ansøgninger til offentlige arrangementer er generelt præget af manuelle og fysiske arbejdsgange. Det medfører, at foreningerne oplever en ugenomsigtig og unødigt langstrakt ansøgnings- og sagsbehandlingsproces. Processen er samtidig sårbar over for fejl og mangler i foreningernes ansøgninger. Dette er særligt aktuelt i de tilfælde, hvor sagsbehandlingen går på tværs af myndigheder.

Venstre fremsatte i foråret 2021 beslutningsforslaget B 219 – om én digital ansøgning til foreningslivet. Regeringen kunne ikke støtte forslaget, da forslaget efter regeringens opfattelse ville kræve væsentlig tilpasning af fagsystemer og administrative processer hos de omfattede myndigheder og medføre væsentlige decentrale implementeringskonsekvenser og omstillingsomkostninger. Indenrigs- og Boligudvalget bad efterfølgende Indenrigs- og Boligministeriet om at undersøge, om erfaringerne med de kommunale ansøgningssystemer kunne udvides til også at omfatte statslige myndigheder, eller om det er muligt med en anden digital løsning. Undersøgelserne viste, at det såkaldte ARENA-projekt hos KL/KOMBIT alene eksisterende på et konceptuelt plan, og at eksisterende løsninger - en blanding af egenudviklede kommunale systemer, digitale blanketløsninger og tilpassede fagsystemer – kun kunne håndtere dele af ansøgningsprocesserne.

På denne baggrund har Indenrigs- og Boligministeriet bedt PA Consulting om at gennemføre en business case analyse af mulighederne for at etablere en samlet it-løsning til arrangementsansøgninger. Analysen har desuden skullet belyse (1) nødvendige regelforenklinger, (2) omstillinger hos statslige myndigheder og kommuner, (3) nuværende aktivitet og omkostningsniveauer forbundet med ansøgningsprocesserne samt (4) scenarier og økonomi for udvikling af en understøttende it-løsning.

Analysen er udarbejdet med bred inddragelse af aktørerne på området – herunder særligt foreninger, kommuner, politiet og relevante styrelser.

Der er ved siden af dette ledelsesresumé udarbejdet en samlet analyserapport med tre delanalyser vedr. (1) nuværende regler, processer og it-understøttelse, (2) samlet aktivitet og økonomi for området og (3) løsningsforslag.

Analysens konklusioner

De fleste arrangementer falder inden for fire arketyper

Kortlægningen har vist, at de fleste arrangementer falder inden for arketyperne (1) udendørs cykel- og løbarrangement, (2) udendørs kræmmer- eller julemarked, (3) udendørs musikarrangement og (4) udendørs parade eller optog. Hver af disse arketyper kræver specifikke minimumstilladelser og ofte også specifikke ekstratilladelser.

Arrangører oplever en række udfordringer ved ansøgning om offentlige arrangementer

Ved at tale med foreninger og beskrive brugerrejser er der optegnet et billede af de konkrete udfordringer, som opleves. Foreningerne savner overblik, transparens og vejledning. Selve ansøgningsprocessen mangler en digital indgang, opleves som ufleksibel og er præget af mange mails og telefonsamtaler. Samtidig opleves lange sagsbehandlings- og svartider fra myndigheder som et problem.

Kommunerne og politiet er de væsentligste myndigheder

Der er identificeret op mod 40 forskellige tilladelser, som kan være nødvendige for afholdelse af arrangementer, men de fleste er sjældne og kun relevante i helt særlige tilfælde. PA har i analysen fokuseret på de 15 mest almindelige tilladelsestyper, hvor myndighedsansvaret for syv af dem ligger i kommunerne, tre hos politiet, fire hos styrelser og en enkelt hos lokale havnemyndigheder. Data på området er mangelfulde, men det er efter PA's vurdering særligt følgende tilladelser, der udgør hovedparten af volumen:

- Råden over vejareal
- Afspærring/trafikregulering
- Opsætning af bannere/skilteplaner
- Offentlige forlystelser

- Lejlighedsbevillinger.

Myndighedsansvaret for disse tilladelser ligger hos kommunerne og politiet.

Tilladelser kræver ofte koordination mellem flere myndigheder

Analysen af processer i sagsbehandlingen har vist, at flere af de specifikke tilladelsestyper kræver koordination mellem flere myndigheder. Det gælder både på det overordnede myndighedsniveau og mellem forskellige områder hos de enkelte myndigheder. Dette gælder særligt koordination mellem og internt i kommuner og politi.

Systemunderstøttelsen varierer, men har generelt et lavt modenhedsniveau

Der findes enkelte digitale løsninger, som er delvist designet til at understøtte arrangementsansøgninger, men mange steder foregår sagsbehandlingen enten meget manuelt eller understøttet af systemer, der er designet til andre formål.

Regelforenkling løser ikke problemet

De 15 tilladelsestyper, som analysen har fokuseret på, er reguleret af 13 forskellige hovedlove. I den forstand er der mange regler, som foreninger og myndigheder skal forholde sig til, men kompleksiteten i reglerne bliver ikke fremhævet som et væsentligt problem af nogen af parterne. De enkelte lovgivningsmæssige udfordringer, der peges på, er i stedet (1) håndtering af ændringer i lovgivningen – særligt fremhæves bygningsreglement 18 (BR18) – og løbende regelændringer under covid-19 som nylige eksempler samt (2) placeringen af myndighedsansvaret, hvor der i dag ikke er en enkelt myndighed med det samlede ansvar for arrangementsansøgninger. Regelforenkling løser ikke disse udfordringer, men en digital løsning kan gøre det nemmere at håndtere og navigere i reglerne på området.

Sagsbehandlingen estimeres til omkring 93 millioner kroner årligt på tværs af myndighederne

Der findes ikke gode data på ressourceforbruget på sagsbehandlingen. Der er derfor foretaget et estimat på den samlede økonomi på tværs af myndighederne ud fra interviews med kommuner, politi og relevante styrelser. Økonomien i kommunerne estimeres til 49 millioner kroner, politiet til 42 millioner kroner, mens de resterende myndigheder udgør 2 millioner kroner. Der er derudover et mindre mørketal i politiets færdsels- og operative enheder, som også varetager et vist myndighedsansvar. Det har ikke været muligt at fremskaffe estimater på disse områder.

Arrangørerne bruger over dobbelt så lang tid på ansøgninger

Der er anvendt estimater på det samlede antal årlige arrangementer kombineret med input fra interviews med arrangører for at estimere arrangørernes tidsforbrug. Der er en høj usikkerhed forbundet med dette estimat, men et konservativt bud er, at der er et tidsforbrug svarende til 221 millioner kroner på at søge tilladelser til offentlige arrangementer. Beløbet er en beregnet omkostning, der primært udgøres af frivilligt arbejde, og er dermed ikke bogførte udgifter. En reduktion i tidsforbruget vil ikke kunne kapitaliseres.

Tre digitale løsningsmodeller

Der er beskrevet tre overordnede digitale portalmodeller med forskellige ambitionsniveauer. Løsningerne adskiller sig på økonomi og forventet effekt, men ingen er så omfattende som det, der blev præsenteret med beslutningsforslaget B 219 – om én digital ansøgning til foreningslivet..

1. **Fælles vejledningsportal.** En landsdækkende portal henvendt til foreninger med overblik over alle tilladelser og kontaktoplysninger på relevante myndigheder med udgangspunkt i de arrangementstyper, som afholdes mest hyppigt. Via portalen kan foreninger få overblik samt blive guidet til de myndigheder, som skal modtage en given ansøgning, fx kommune eller politikreds. Portalen skaber således overblik og vejledning, mens digital selvbetjening og efterfølgende sagsbehandling forestås lokalt med afsæt i de nuværende processer og it-understøttelse.

Estimater på projektet:

Projektudgifter: 8,9 millioner kroner | Årlig drift: 1 million kroner | Gennemførelse: Omkring halvandet år | Begrænset effekt.

2. **Fælles ansøgningsportal.** Med denne landsdækkende portalløsning får foreningerne ud over vejledning én indgang til digital selvbetjening for alle relevante tilladelser. Når en forening udfylder en ansøgning, vil den/de relevante myndigheder automatisk blive adviseret. Herefter kan myndigheden foretage sagsbehandling, herunder opfølgning, koordinering og afslutning via egne it-systemer.

Estimater på projektet:

Projektudgifter: 16,8 millioner kroner | Årlig drift: 3,4 millioner kroner | Gennemførelse: Over to år | Stor effekt for arrangører.

3. **Fælles sagsbehandlingsportal.** I denne portal kan foreningerne ansøge via selvbetjening. Herudover understøtter portalen det samlede workflow på tværs af de relevante myndigheder. Hermed vil det være muligt for foreninger at få et digitalt overblik med digital adgang til dokumenter og informationer samt at kunne følge status på egen sag. Koordinationen mellem myndighederne lettes derved væsentligt.

Estimerer på projektet:

Projektudgifter: 43,7 millioner kroner | Årlig drift: 10,1 millioner kroner | Gennemførelse: Tre-fire år | Stor effekt for både arrangører og myndigheder.

PA's anbefalinger til videre forløb

Effektiv governance er en forudsætning for succesfuld implementering

Det vurderes, at der er behov for en landsdækkende løsning, hvor alle kommuner og politikredse indgår. Senere hen kan øvrige myndigheder tilsluttes løsningen efter konkret vurdering. Det betyder, at ganske mange aktører har indflydelse på den succesfulde gennemførelse af projektet. Opbakning fra de involverede myndigheder ses som en væsentlig forudsætning for projektet, som kan sikres ved en effektiv governancemodel.

Anbefaling 1: Gå i dialog med markedet og kvalificer løsningsbeskrivelserne

- PA vurderer, at det næste skridt mod en beslutning om at etablere en national løsning bør være at igangsætte en dialog med leverandørmarkedet om den bedste tilgang til at udvikle de løsninger, som er beskrevet i denne analyse.
- Igennem en struktureret markedsdialog med tre-fem potentielle leverandører kan analysens løsningsbeskrivelser og forudsætninger kvalificeres, og der kan laves en vurdering af, hvordan løsningerne bedst muligt kan etableres.
- Markedsdialogen vil desuden være et værdifuldt grundlag for beskrivelse af et nationalt it-projekt forud for initiering af et egentligt it-projekt.

Anbefaling 2: Igangsæt et fællesoffentligt projekt med formel tilslutning

- PA anbefaler, at der igangsættes et fællesoffentligt projekt med obligatorisk tilslutning for myndighederne på området – væsentligst kommuner og politi.
- Projektet skal udvikle en fælles, national digital løsning, som kan gøre ansøgninger om afholdelse af offentlige arrangementer lettere for foreningerne.
- Baseret på en balanceret vurdering af estimerede omkostninger, gevinster og behov hos foreninger og myndigheder anbefales det at vælge en relativt ambitiøs løsning svarende til løsning 2 eller løsning 3.

Anbefaling 3: Etabler en central projektorganisation med entydigt ansvar

- PA anbefaler, at der som led i udviklingen af en national digital løsning udpeges en central aktør med det overordnede ansvar for at anskaffe og teknisk implementere løsningen samt skabe gode rammer for lokal organisatorisk implementering og gevinstrealisering.
- Det anbefales desuden, at den centrale aktør etablerer et projekt med et dedikeret PMO og et projektteam, som går på tværs af myndigheder. Projektet bør etableres med afsæt i en bedste praksis-projektmodel som fx statens it-projektmodel.
- Som led i at udarbejde et samlet projektgrundlag bør der etableres et mere fuldstændigt målbillede med initieringsdokumenter, løsningsbeskrivelse og detaljeret implementeringsplan.